

middelen aangewend om de zeedienst volmaakt te laten verlopen. Op 1 februari 1763 zijn de verbeterde kaarten van de eilanden rond Timor en van het vaarwater ten oosten van Ternate goedgekeurd, en op 8 maart 1763 rapporteerden de commandeur en vice-commandeur van de werf en de baas-kaartenmaker dat de afgekeurde kaarten van de Grote Oost vernietigd waren.)

Terwijl ook naar 't besluit van den 2^e december 1762 aan den eerstgemelden gedemandeert onderzoek nopens de ontdekking van een zeker eiland door den in 't voorleeden jaar met schip de Vrouwe Geertruida naar Cormandel op reys zijnde schipper Van der Nijpoort, op den 3^e mey door hem c.s. van berigt gediend wierd dat in de oude kaarten, volgens het ten regten aangetekende door voormelde schipper (thans als commandeur van de retourvloot vertrokken), geen zodanig eyland bekend stond, maar dat, naar de bij desselfs journaal opgegeven lengte, en breete, bij de kaarten jongst met de Amsterdamse scheepen uytgebracht, een eyland met name Suadon gevonden wierd, zijnde dus de naam alleen onderscheyden met die Van der Nijpoort bekend stelt, noemende het Caab Moelo.

Fol. 1921r-1922r.

(Er is besloten de kaarten waarop dit eiland staat, van de schepen uit Nederland in te nemen, ze aan de schepen naar de Westerkwartieren mee te geven en de oude kaarten naar Nederland terug te zenden. Op initiatief van de gouverneur-generaal is er door het hoofd van Compagnies vloot Cornelis Houtingh een zeilinstrucie voor de route Batavia via Sumatra's Westkust naar Surat opgesteld en op 15 juli 1763 goedgekeurd. Aanleiding daartoe was het vertrek van de Kronenburg om de verkozen directeur van Surat, Christiaan Lodewijk Senff, uit Padang op te halen om hem daarheen te brengen. Omdat Houtingh en andere maritieme deskundigen ze ,volgens besluit van 16 augustus 1763, te licht vonden om uit Batavia als gewoonlijk via Straat Sunda naar Ceylon te varen, zijn zes pantjalangs, die al in de brief van 18 oktober 1763 en hierboven onder Ceylon zijn genoemd, via Straat Bangka en Malakka daarheen gezonden. Omdat ze wegens hun type niet geschikt zijn om te patrouilleren, is op 6 september 1763 besloten de roeigalei van Malakka en die van Cheribon publiekelijk te verkopen. [fol. 1923] Net zoals in de brief van 18 oktober is gemeld dat de officieren en de lagere schepelingen van de verongelukte Batavier, waarover de besluiten van 15 juli, 5 en 16 augustus spreken, in handen van de advocaat-fiscaal zijn gesteld, was dit al op 22 maart 1763 met de officieren van de in de baai van Goa verongelukte Getrouwigheid gedaan. Commandeur Cornelis Houtingh en maritieme deskundigen waren van oordeel dat ze uit angst het wanhopige besluit hebben genomen naar deze Portugese haven te gaan. Tot grote ergernis is uit het rapport van Houtingh van 13 december 1763, op grond van de journalen van het schip Radermacher op de uitreis, gebleken dat waarschijnlijk zowel door het overtreden van de zeilinstructies, als door slecht zeemanschap, de reis zo lang heeft geduurd. Daarom is de schipper beboet met verlies van 6, de opperstuurman van 4 en de onderstuurman van 2 maanden gage ten gunste van de diaconie te Batavia. De laatste is daarvan op 30 december weer ontslagen, toen bleek dat hij onschuldig was aan het wangedrag van de twee eersten. [fol. 1924] Ook is op 13 december de gezagvoerder van de bark Vrijheid tot matroos gedegradeerd wegens plichtsverzuim en nalatigheid bij het ontmoeten van het Engelse schip Earl Temple, waarover reeds in de brief van 10 mei 1763 werd geschreven. Hopelijk leiden deze bestraffingen tot des te meer attentie, waakzaamheid en voorzichtigheid van anderen. Bij besluit van 2 en 16 september 1763 is als voorgeschreven gehandeld met de gage van de bemanning van de verongelukte schepen Getrouwigheid en Batavier, en van de bemanning en officieren van de Hercules en de bark Noordwijk. Op 6 december 1763 heeft Cornelis Houtingh verzocht dat de middelen van bestaan die hij sinds 8 juni 1762 op zijn missie naar Ceylon heeft moeten missen, en de extra kosten die hij daarvoor heeft moeten maken, aan hem vergoed worden. Aangezien hem bij zijn vertrek uit de pakhuizen alleen een voorschot van f 1542 is gegeven, [fol. 1925] is besloten om hem voor iedere maand tijdens zijn reis